

РЕШЕНИЕ

№ 2072

гр. София, 30.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **1102** по описа за **2023** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във вр. с чл. 208 и сл. от АПК.

С Решение без номер от 24.10.2022 г., постановено по н.а.х.дело № 8445/2022 г. на Районен съд – София е потвърдено Наказателно постановление № 529324-F542057/03.08.2020 г., издадено от началника на отдел "Оперативни дейности" – С., ЦУ на НАП, с което на ЕТ „Еко Диета-90 Петър Йорданов“, е наложена "Имуществена санкция" в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти, чрез фискални устройства, издадена от МФ, вр. чл. 118, ал. 4 от ЗДДС.

Недоволен от постановеното решение е останал касационният жалбоподател ЕТ "Еко Диета-90 Петър Йорданов", който чрез пълномощник го обжалва в срок, като в жалбата се навеждат доводи за процесуална и материална незаконосъобразност. Заявява, че първоинстанционното решение е постановено при несъобразена и неprecизно изяснена фактическа обстановка. Счита, че в случая приетото от съда не само не кореспондира с реалните факти, но на паричната сума, намираща се извън касата, е дадено съвсем друго предназначение, което е произволно и във всички случаи доказателствено опровергано. Твърди, че наказателното постановление е нищожно, актът за установяване на нарушението също е нищожен с аргумент, че

лицата, подписали акта/постановлението, не притежават материално-правна компетентност за това. Счита, че постановлението и АУАН не съдържат обстоятелства, при които е извършено нарушението в нарушение на чл.42, т.4 и чл. 57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН. Незаконосъобразно според касатор са кредитирани свидетелските показания на актосъставителя при игнориране показанията на свидетеля на касатора. Според касатор въззивният съд е извършил процесуално нарушение, тъй като не е приложил чл. 28 от ЗАНН. Моли съда да постанови съдебно решение, с което да отмени изцяло обжалваното решение, както и оспореното наказателно постановление. Моли за присъждане на разноски по списък.

Ответникът по касационната жалба, чрез пълномощник оспорва касационната жалба. Моли съда да постанови решение, с което отхвърли жалбата като неоснователна и остави в сила първоинстанционното решение като законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение в случай, че е над определения минимален размер.

Представителят на СГП дава становище за законосъобразност на атакувания съдебен акт и предлага същият да бъде оставен в сила.

Съдът, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства в рамките на посочените от касатора касационни основания, и при проверка за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, намира жалбата за основателна.

Решението на въззивния съд е валидно и допустимо, но неправилно. Настоящият състав на касационната инстанция не споделя изводите на районния съд, че оспореното НП и АУАН са издадени от компетентен орган. Въззивният съд е приел, че от приобщените по делото заповеди се установява, че са издадени от компетентни органи. Актът за установяване на административно нарушение е съставен на 18.03.2020г. от И. Е. И. на длъжност Инспектор по приходите в НАП при ЦУ на НАП, а Наказателното постановление е издадено на 03.08.2020г. от Л. П. Х. – Началник на отдел „Оперативни дейности“ – С. в Централно управление на Национална агенция за приходите, съгласно заповед на изпълнителния директор на НАП за упълномощаване на АНО №ЗЦУ-ОПР-17 от 17.05.2018г. В кориците на делото не фигурира заповед за упълномощаване на АНО №ЗЦУ-ОПР-17 от 17.05.2018г., с която началникът на отдел Оперативни дейности С. в ЦУ на НАП бива упълномощен да издава наказателни постановления за налагане на административни наказания за нарушения, регламентирани в чл.185 от ЗДДС, а така също и липсва такава за определяне на органи по приходите и на органите по чл.7, ал.1, т.2 от ЗНАП да съставят актове за установяване на административните нарушения, които са регламентирани в ЗДДС към датата на образуване на административно-наказателното производство. По делото фигурира Заповед №ЗЦУ-1149 от 25.08.2020г., издадена от изпълнителния директор на НАП, която е влязла в сила от датата на издаването ѝ, която дата е последваща на датата, на която е образувано административнонаказателното производство и съответно издаването на наказателното постановление.

Въззивното решение е постановено при неизяснена фактическа обстановка, довело до

неправилно приложение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила–касационни основания за отмяна на решението по чл. 348, т. 1 и т. 2 НПК. Административната преписка не е окомплектована в нейната цялост. Съобразно чл. 60, ал. 2 от ЗАНН в седемдневен срок от получаване на жалбата наказващият орган я изпраща заедно с цялата преписка на съответния районен съд, като в съпроводителното писмо посочва и доказателствата в подкрепа на обжалваното постановление. В случая административно-наказващият орган не е изпълнил това свое задължение като не е окомплектовал преписката с изискуемия към датата на образуване на административнонаказателното производство акт за оправомощаване, а видно от наказателното постановление същото е издадено именно при условията на оправомощаване. Липсата на акта – Заповед №ЗЦУ-ОПР-17 от 17.05.2018г. възпрепятства съда да извърши проверка дали действително административно-наказващият орган е оправомощен да издаде наказателното постановление. Предвид горното въззивният съд се е произнесъл при неокомплектована административна преписка и не е събрал всички необходими по делото доказателства за изясняване на валидността на оспорения акт. Районният съд е действал и в нарушение на чл. 107, ал. 2 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН, като не е събрал служебно доказателствата, необходими за изясняване на обстоятелствата по делото, в случая да укаже на административния орган да доокомплектова преписката и представи доказателствата за компетентността си да издава наказателни постановления към датата на съставяне на оспореното пред него НП и след това да извърши преценка при представяне или непредставяне на доказателствата относно компетентността на органа. Едва след преценка на валидността на акта се преценява неговата правилност. В случая съдът е потвърдил наказателното постановление, без да е събрал доказателства и да е установил, че е издадено от компетентен орган с оглед разпоредбата на чл. 193, ал.2 от ЗДДС. Това е съществено процесуално нарушение, накърняващо правото на защита на наказаното лице, което налага отмяна на атакуваното решение и връщане на делото на РС за ново разглеждане на основание чл. 222, ал. 2 от АПК за изясняване на фактите от значение за делото. След представянето на доказателства за оправомощаване и в случай на представяне на такива трябва да се направи извод дали наказаното лице е извършило вмененото нарушение, като при постановяване на решението съдът дължи произнасяне по всички оплаквания в жалбата.

С оглед гореизложеното основателни са оплакванията в жалбата. Решението следва да бъде отменено като постановено при неправилно приложение на закона и съществено нарушение на съдопроизводствените правила-касационни основания за отмяната му, което налага връщането на делото за ново разглеждане от друг състав, като се съобразят указанията по-горе по прилагането на закона.

На касатора следва да се присъдят направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски в размер на 400 лева, на основание чл. 221, ал. 2, вр. чл. 143, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63д от ЗАНН, определени в размера по чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 година за минималните размери на адвокатските възнаграждения в приложимата към датата на изплащане на адвокатското възнаграждение редакция.

Воден от горното и на основание чл. 63в от ЗАНН във вр. с чл. 221, ал. 2, предл. второ

и чл. 222, ал. 2 от АПК Административен съд София-град XX състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение без номер от 24.10.2022 г., постановено по н.а.х.дело № 8445/2022 г. на Районен съд – София, с което е потвърдено Наказателно постановление № 529324-F542057/03.08.2020 г.

ВРЪЩА делото на Софийски районен съд за ново разглеждане от друг състав, като се съобразят дадените по-горе указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА НАП С. да заплати в полза на ЕТ „ЕКО ДИЕТА – 90 Петър Йорданов“ сумата от 400лв., представляващи деловодни разноски.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.